

چکیده

مقدمه: مدیریت اطلاعات شخصی بر سازماندهی و نگهداری مجموعه اطلاعات شخصی در هر نوع قالب اطلاعاتی تاکید دارد و باعث صرفه جویی در وقت، هزینه، انرژی و نهایتاً بهبود کیفیت زندگی فردی و اجتماعی افراد می گردد. لذا، پژوهش حاضر بر آن است تا با انجام مصاحبه به بررسی میزان آشنایی و استفاده اعضای هیات علمی از ابزارها و روش های مدیریت اطلاعات شخصی بپردازد.

روش بررسی: روش این پژوهش کمی-کیفی و از نوع کاربردی است. جامعه این پژوهش اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران می باشد. داده ها در این پژوهش با انجام مصاحبه های نیمه ساختار یافته از ۳۷ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه در دو گروه علوم پایه و علوم بالینی گردآوری شده و برای تجزیه و تحلیل مصاحبه ها از نرم افزار تحلیل داده های کیفی 8 NVivo استفاده شده است.

یافته ها: نتایج این پژوهش نشان می دهد که ۳۷ درصد از افراد شرکت کننده در مصاحبه از ابزارها و روش هایی برای سازماندهی و نگهداری اطلاعات شخصی استفاده می کنند و یا روش های منحصر به فردی برای بازیابی اطلاعات دارند. بیشترین روش های مورد استفاده در سازمان دهی اطلاعات، روش های طبقه بندی اطلاعات به ترتیب بر اساس موضوع، نام فایل، تاریخ، نوع فایل، و کمترین روش مورد استفاده سازمان دهی بر اساس حجم فایل است. بیشترین ابزار مورد استفاده توسط جامعه مورد مطالعه برای نگهداری اطلاعات شخصی بعد از رایانه شخصی به ترتیب فلش، هارداکسترنال، تقویم، پست الکترونیکی، سی دی و کمترین ابزار مورد استفاده بوک مارک و دیسکت می باشد. بیش از نیمی از افراد شرکت کننده در مصاحبه (۶۰/۴ درصد) اطلاعات شخصی خود را معمولاً بر اساس موضوع بازیابی می کنند.

بحث و نتیجه گیری: بحث مدیریت اطلاعات شخصی در بین اعضای هیات علمی، چندان شناخته شده نیست و بسیاری از اعضای هیات علمی، علیرغم نیاز به این ابزارها، نسبت به استفاده از این ابزارها اطلاعات کافی نداشته و توجیه نشده اند. جامعه این پژوهش به دلیل عدم استفاده از روش های مناسب جهت سازماندهی اطلاعات خود معمولاً در بازیابی اطلاعات شخصی خود دچار مشکل می باشند. بنابراین لازم است در این زمینه آموزش های لازم به آنها داده شود.

کلیدواژه ها: مدیریت اطلاعات شخصی، جمع آوری اطلاعات، سازماندهی اطلاعات، نگهداری

اطلاعات، بازیابی اطلاعات، دانشگاه علوم پزشکی تهران، اعضای هیات علمی.